

การประเมินโครงการ: การประเมินที่ประสบผลสำเร็จ การพัฒนาวิชาชีพ

ครูต้องการอะไรเพื่อนำการประเมินรายทางไปใช้

แม้ว่าครูในโครงการการประเมินรายทางของ King's-Medway-Oxfordshire Formative Assessment Project จะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากทีมนักวิจัยของแบล็คและวิลเลียม แต่ก็ยังคงเผชิญกับการท้าทายนัปการ ถ้าปราศจากการสนับสนุนอย่างกว้างขวางของความพยายามที่จะบูรณาการการประเมินรายทางเข้าสู่ชั้นตอนก็มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น การเปลี่ยนแปลงในการฝึกฝนทางการสอนที่ขนานไปกับการใช้การประเมินรายทางและปลายทางที่มีประสิทธิภาพไม่ได้เกิดอย่างรวดเร็วหรือโดยไม่มีภาวะวุ่นวายและความผิดหวังบางอย่าง แบล็คและทีมงาน (2003) พบว่า

.....แม้ว่าห้องเรียนของครูส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องในโครงการจะเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงแต่การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปทีละเล็กละน้อยและอย่างช้า ๆ ครึ่งทางของโครงการ (ตัวอย่างเช่น 1 ปีผ่านไป)

ครูจำนวนมากเปลี่ยนแปลงเฉพาะรายละเอียดเล็ก ๆ

ในการฝึกฝนและแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญก็ตาม

ภาพลักษณ์ภายนอกที่ปรากฏจะเปลี่ยนเพียงเล็กน้อย....อย่างไรก็ตามครึ่งหลังของโครงการ

การเปลี่ยนแปลงจะรุนแรงมากกว่าและสำหรับครูหลายคน เทคนิคต่าง ๆ

ถูกนำมาปรับใช้เป็นวิธีการเพื่อประเมินรายทาง (p. 112)

สำหรับครูและนักเรียนจำนวนมากนั้น การเรียนรู้ไม่ใช่เรื่องง่าย “การเรียนรู้ การเรียนรู้ที่แท้จริงเป็นงานที่ยาก เราอ่าน เราคิด เราพูด เรารับรู้บางสิ่งที่ผิด เราไม่เข้าใจในบางอย่าง เราพยายามใหม่อีกครั้ง บางครั้งเราเจอกำแพงในความคิด บางครั้งเป็นเพียงแต่หูดหงิด ไซ้ การเรียนรู้สามารถสนุกสนานและเป็นแรงบันดาลใจ แต่ระหว่างการเรียนรู้ นั้นโดยปกติมักทำให้เราเศร้าซึม” (Wilson & Berne, 1999, p. 200)

สำหรับครูที่ประสบความสำเร็จในห้องเรียนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง

และแม้แต่ครูมือใหม่ที่เคยมีประสบการณ์อย่างกว้างขวางในฐานะนักเรียนในสภาพแวดล้อมแบบเก่า

ขยับไปสู่ห้องเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่ให้ความสำคัญกับการประเมินตามสภาพจริงและเป็นไปอย่างต่อเนื่องยังคงดูเหมือนว่าจะมากเกินไป

เพื่อให้ครูก้าวกระโดดจากห้องเรียนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางไปบูรณาการการประเมินรายทางเข้าสู่การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง จะต้องได้รับแรงจูงใจที่จะทำงานเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อที่จะประสบความสำเร็จ และจะต้องมีแรงสนับสนุนทางวิชาการ

การศึกษาที่ดำเนินการโดย National Foundation for the Improvement of Education พบว่าจากผลสำรวจ 73% ของครู 800 คนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (Renyi, 1996) ในการวิจัย (Black, et al, 1998) เสนอแนะว่า

ประโยชน์ของการประเมินรายทางอย่างแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการช่วยนักเรียนให้กลายเป็นผู้เรียนที่มีความเป็นตัวของตัวเอง

สามารถเป็นแรงจูงใจให้ครูทำงานที่จำเป็นเพื่อทำให้การประเมินรายทางเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในห้องเรียน เนื้อหายังมีประสิทธิภาพมากขึ้นในห้องเรียนที่นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

“ครูทำรายงานเสร็จมากขึ้นในหลักสูตร กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติเกิดขึ้น

และการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผู้เรียนกำกับตนเองมีมากขึ้นในระหว่างปีอีกด้วย” (Buchler, 2003)

ครูยังจำเป็นต้องได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อจัดเรียงการประเมินรายทางเข้าในขั้นตอนการสอน การสอนนักเรียนของเราให้คิดอย่างลึกซึ้งในเรื่องเนื้อหาต้องมีเนื้อหาประเภทที่ก้าวไปไกลเกินกว่าความเข้าใจในสาระวิชา เราจำเป็นต้องเข้าใจแนวคิดหลักพื้นฐานในหลักการอย่างทะลุปรุโปร่ง (Askew, Brown, Rhodes, William, & Johnson, 1997) และต้องเข้าใจวิธีการที่แตกต่างกันที่นักเรียนคิดในเรื่องวิชาที่กำลังเรียนอยู่

นักเรียนอาจมีแนวคิดหลักที่ผิดและมีการจัดการความหลากหลายของอุปมาอุปมัย

การเปรียบเทียบและตัวอย่างที่จะช่วยนักเรียนเข้าใจแนวคิดที่เป็นนามธรรม (Black, et al., 2003)

โครงการการศึกษาของครูบางโครงการไม่ได้ตอบสนองทักษะการคิดขั้นสูงด้วยวิธีที่เป็นรูปธรรม

ดังนั้นครูสามารถสังเกตได้ว่าเป็นอย่างไรในระดับที่แตกต่างกัน

และวิธีสอนทักษะการคิดที่นักเรียนต้องการเพื่อจะทำโครงการงานได้เสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ครูต้องการขั้นตอนและการฝึกฝนทักษะที่สำคัญสำหรับการประเมิน เช่นการบันทึกการสังเกตหลังการสอน การให้ความเห็นย้อนกลับด้วยปากเปล่าและที่เป็นลายลักษณ์อักษร

และการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากประเภทการประเมินที่หลากหลาย

ท้ายที่สุดครูจะต้องมีการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

แม้ว่าจะได้รับทักษะและความรู้ที่จำเป็นเพื่อบูรณาการการประเมินเข้าสู่ขั้นตอนการสอน

จากประสบการณ์ที่ล้มเหลวมาก่อนเสนอแนะว่าแม้แต่ความคิดเห็นที่ดีมาก

เช่นที่กล่าวมายังล้มเหลวถ้าปราศจากการสนับสนุน